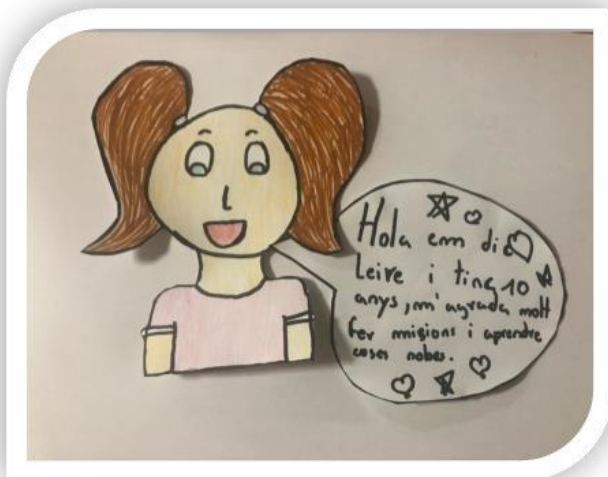
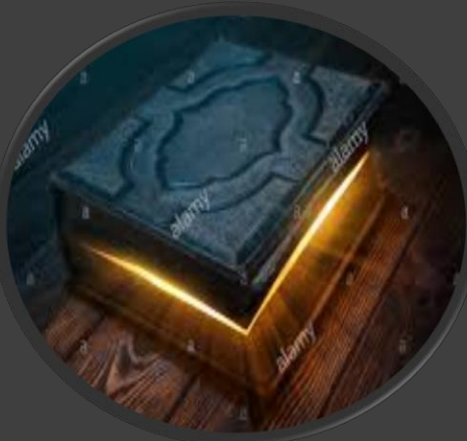

UN LLIBRE PER DESCOBRIR

UN LLIBRE PER DESCOBRIR

Hi havia una vegada dos germanes, LEIRE i AITANA, de 10 i 12 anys, que van néixer al Principat d'Andorra, un petit país envoltat de muntanyes, entre França i Espanya, ple de paisatges molt macos per descobrir, al centre del país es poden trobar botigues, restaurants i moltes coses per gaudir del dia, el formen persones de diferents nacionalitat i diferents cultures tot i que l'idioma oficial es el català.

La família estava formada per la mare que era espanyola i el pare brasiler, els quins per temes laborals es van conèixer a Andorra i van formar la seva família, els hi agradava molt viatjar i fer esports de muntanya.

Una tarda d'hivern que no parava de ploure van decidir quedar-se a casa jugant, Leire que era la petita va decidir jugar a les cartes que tenien de diferents colors, dient que cadascun triaria una carta i amb aquells colors intentarien formar la bandera d'un país. Els colors que van sortir van ser, el blanc, el vermell i el blau. Sorpresa!!!!!! van formar la bandera de L'AMAZONES. Així que donat que les nenes desconeixien aquest lloc, van ser els pares els que els hi van explicar que era la selva més gran del mon situada en Amèrica del Sud, plena de boscos enormes i amb diversitat de fauna i flora, que els seus habitants estaven formats per diferents tribus que lluitaven per conservar aquell lloc tan meravellós, ja que molts homes poderosos volien destruir-lo, tallant molts arbres per construir maquines.

Quan van poder estalviar diners per poder viatjar perquè les nenes coneguessin aquella selva tant impressionant. Van anar a passar dues setmanes, llogant una casa que estava situada a sobre de l'aigua, era tota de fusta i palla, el taulell estava ple de fulles grans per poder-se protegir de les fortes pluges que hi ha durant l'any. Tant Aitana com Leire els hi agradava molt fer esport i tenien passió pels animals, de fet tenien una mascota molt curiosa.

UN LLIBRE PER DESCOBRIR

Leire era molt trapella, li agradava molt investigar les coses que desconeixia i Aitana era molt creativa i riallera a les dos els i agradava llegir llibres de aventura i alhora d'anar a dormir s'inventaven històries fantàstiques en les quines cada dia tenien un final diferent. En el saló d'aquella casa hi havia un llibre amb imatges, on explicava els animals perillosos que existien a l'Amazones i les classes d'arbres gegants i de natura. Les germanes anaven descobrint coses noves cada dia, es quedaven fascinades veien aquells animals tan estranys i a la vegada tan macos que els hi envoltaven, prestant atenció dels que eren més perillosos. Havien viatjat amb la seva mascota, un mico, nena, que es deia BIANA, li agradava menga plàtans, tenia uns pels de colors molt bonics, marro, blanc i taronja.

Li agradava fer males passades, per exemple: mossegava les sabates al pare, quan algú portava el menjar a taula, BIANA passava per el mig per tirar-lo a terra i així aprofitava per menjar-se'l, amagava les joguines de les nenes, infinitat de malifetes, però també era molt afectuosa i les nenes jugaven molt amb ella.

Un dia mentre els seus pares estaven organitzant les coses per sortir d'excursió per la selva, per fer un safari d'animals guiat, les nenes van decidir sortir a jugar una estoneta fora de la casa i... caminant, caminant per aquella selva tant gran que les envoltaven, van descobrir una cova molt estranya al fons del bosc, es van fixar, perquè els raigs del sol il·luminaven aquella cova i sortien uns brillantors de llum des de dins, en endinsar-se van veure un cofre que era de color verd i marró fosc, semblava que portés molts anys allà tapat, tot cobert de fulles.

En retirar-les totes, van decidir obrir-lo i... SORPRESAAAA!! Van trobar un mapa que indicava un camí, quedant-se bocabadades del que havien descobert. En aquell mapa es podia veure una mica difuminat un dibuixat d'un món màgic. En aixecar el cap les dues, van veure com les branques d'uns arbres es començaven a moure d'una manera molt estranya, Aitana es va guardar el mapa en la butxaca dreta de la jaqueta i van continuar al davant i en moure aquelles branques, es van endinsar totes dues en un portal màgic. Van sentir com si les transportessin amb un altre món, van tenir un calfred i treien un tros del peu cap a fora, se'ls hi va tacar la sabata de neu,

UN LLIBRE PER DESCOBRIR

no s'ho podien creure el que estava passant, després van passar un braç, notant molt fred i van treure una mica el cap, veien com aquell paisatge estava tot blanc i ple de neu, havien entrat amb un bosc ple de neu, on tot estava en silenci i no veien a cap persona per allà. La por i el fred van fer que tornessin cap enrere i sortissin d'aquell lloc ràpidament.

Van anar a casa sense parar de corre i van avisar als seus pares del que havien vist, donat que tenien molta imaginació, els pares, no els hi van fer molt de cas.

Al dia següent Aitana va investigar durant una bona estona per internet i va mirar els llibres que tenien en aquella casa, per veure si aquell mapa sortia en algun d'ells, no trobant gaire cosa. En ser tan curioses van planejar escapar-se per la nit, acompanyades amb la seva mascota BIANA, deixant una nota als pares, perquè no es preocupessin. Avançada la tarda es van preparar les motxilles amb 3 ampolles de agua cadascuna, fruita, fruits secs, entrepans, 2 jerseis, uns guants, barret i una bufanda, el mapa, que el portava la germana gran, pantalons llargs i per acabar un anorac, unes botes i llanternes, perquè volien sortir quan els pares estiguessin dormint, també portaven unes ulleres nocturnes, per veure per la nit amb claredat, tot i que la lluna era plena i els il·luminava molt bé el camí.

Disposades a posar-se en marxa van agafar el mateix camí i van arribar fins aquella cova, endinsant-se de nou en aquell lloc màgic que semblava més brillant per la nit i que sortien centelleig de llum, estaven molt nervioses i molt impressionades, abans d'entrar es van canviar la roba dins de la cova per no passar fred i van aprofitar a menjar un troç de l'entrepà.....

Van notar com el vent bufava i un aire fred els hi va passar per la esquena, venia de lluny de la cova, es van donar la volta i es van quedar bocabadades en veure com anava apareixent com un llac ple de gel, van agafar les llanternes i caminar a poc a poc, sense fer les pitjades fortes van veure com una porta s'obria i accedien a unes escales de gel en forma de cargol les van baixar totes i oooohhhhhh es van trobar petites FADES I FOLLETS de l'Hivern .

Les fades eren essers petits amb ales que cada vegada que les batejaven, aquestes s'il·luminaven, la pell la tenien blava pel fred que feia en aquell bosc, tenien el cabell blanc i llarg, recollit amb

UN LLIBRE PER DESCOBRIR

un monyo perquè no els i molestes els cabells per treballar, anaven amb un vestit de llana de color blau conjuntat amb unes botes altes. Aquestes treballaven molt, per aconseguir menjar i cuidaven els poquets animalets i la natura que quedava. Els follets es dedicaven a tallar el gel per poder fabricar cases i eines per treballar. En veure a les germanes es van espantar, aquests essers tant petits, pensant que se'ls volien empassar. Elles els van tranquil·litzar perquè veiessin que no era la seva intenció fer-los mal, sinó que volien saber on estaven i perquè havien arribat fins a aquell lloc tant estrany. Les fades i els follets en veure que les intencions eren bones, van explicar el motiu pel qual tenien hivern tots els mesos de l'any i que necessitaven ajuda per alliberar-se dels Trols i d'aquell hivern tan llarg i fred.

Tenien que visitar al rei savi, ell ensenyaria a les germanes com podrien fer per salvar-los d'aquell malson. Donant pistes a les germanes perquè el trobessin.

BIANA la mascota, estava al·lucinant amb aquelles personetes i va decidir seguir a les fades, les quines amb la llum de les seves ales indicaven el camí fins al rei savi.

El rei savi vivia en una casa en forma de palau de vidre, la porta era gran i darrera d'aquesta es van trobar un home alt vell amb un bastó que portava al cap una corona de gel, els cabells i la barba eren de color blanc, portava una bufanda i una bata llarga de llana blava amb floquets de neu dibuixats, en veure'l, Leire va exclamar:

- Ostres, Aitana aquesta cara em sona!!...es el savi del conte que ens va explicar la mama, aquell personatge els hi sonava perquè formava part d'una de les històries que els hi havia explicat la seva mare una nit abans de dormir.

- Mira AITANA!!! quants trastos que hi han i tots són de gel!!!!!!! I quin fred que fa aquí dins!!

- Sort que hem portat la roba d'hivern!! diu Aitana.

El savi pregunta: -COM HEU ARRIBAT AL NOSTRE MÓN? les germanes li van explicar de quina manera van trobar aquesta cova a l'Amazones i el mapa que van trobar dins d'aquell baül vell, en el qual estava dibuixat aquest portal màgic. El savi molt sorprès, però a la vegada content, els hi va explicar que havien sigut les primeres humanes en descobrir aquest món i que

UN LLIBRE PER DESCOBRIR

necessitaven la seva ajuda per tornar a ajuntar les estacions, ja que patien l'hivern des de feia molt de temps i els arbres mai florien, ni tenien fruita per menjar i alguns habitants i animals d'aquell món morien congelats, perquè no aguantaven aquell fred. Els culpables de tot això eren els Trols feia temps que els hi havien robat un llibre màgic, perquè es volien apoderar del regne. Aitana i Leire els hi va fer molta pena aquella història i van intentar ajudar-los per aconseguir tornar la normalitat en aquell estrany món.

Segons el savi rei, per canviar això, necessitaven el llibre que estava en poder dels Trols, els quals el tenien guardat en la seva biblioteca i ells no podien accedir-hi, perquè se'ls menjarien i només una mà humana, innocent i valenta podria agafar-lo.

Els Trols vivien a sota terra, perquè no els hi agradava, ni la llum del sol, ni el fred, volien que només estigues l'estació d'hivern, per sempre, perquè morissin les fades de fred i de pena i així poder-se-les menjar i matar al savi per tenir el poder d'aquell regne que amb tanta ambició volien, tenint als nans treballant per ells.

Per poder arribar al lloc on vivien els Trols tenien que anar a les masmorres del Palau, on hi havia una porta de ferro amb barres, ja que els Trols, eren essers grans, grassonets i molt lletjos, que veien molt bé a les fosques tenien un olfacte molt bo. Les germanes en ser molt primetes hi podien accedir pels barrots de la porta, però perquè no se les mengessin, tenien que fer-lo de nit, què era quan dormien i així no les veurien passar. Semblava fàcil, però les podrien olorar i menjar-se-les, així que tenien que pensar un bon pla perquè no les veiessin.

Finalment van pensar que si es posava una germana a sobre l'altra i es disfressaven de Trols amb una mascara, podrien accedir, però també tenien que posar-se un perfum pudent perquè els Trols no les oloressin. Així que amb ajuda de les fades van poder elaborar la disfressa i el savi es va encarregar de fer aquell perfum pudent de Trols.

Una vegada la lluna ja esta al cel, i esperant que sigui mitja nit comencen a preparar-se per entrar a les masmorres i accedir per aquella porta de ferro a traves dels barrots, sense oblidar-se de les ulleres amb visió nocturna, per veure bé el camí sense il·luminar-lo gaire perquè no les veiessin

UN LLIBRE PER DESCOBRIR

els Trols, s'acordaven perfectament del camí i les explicacions que els hi havia donat el savi, per poder arribar a la biblioteca. Estaven molt espantades per si es despertaven els Trols. Quan arriben a la porta de la biblioteca s'adonen que necessiten accedir amb l'empremta de la mà d'un trol, per tant, pensen com podrien aconseguir-lo. Leire que es la més creativa, va pensar que si agafaven un tros de cel que tenien a la motxilla i el posaven a sobre del detector que hi havia just a la porta, podrien agafar l'empremta de l'últim Trol que havia accedit prèviament a la biblioteca i per tant s'obriria la porta. I així va ser com van entrar a aquella enorme sala, en la quina tenien que trobar aquell llibre màgic.

Van provar amb els llibres que els hi cridaven més l'atenció, però no era cap d'ells, fins que en intentar agafar un llibre, ple de pols, gruixut i de un color marró molt desgastat s'obre una porta secreta i al fons d'aquesta, veuen el llibre màgic il·luminat a sobre d'una taula molt de fusta.

Ràpidament l'agafen i marxen d'allà tancant totes les portes i a l'intentar passar de nou per la porta dels barrots de ferro un dels Trols es desperta però quan s'adona que el llibre no està, ja és massa tard perquè les germanes ja havien a travessat la porta de sortida de les masmorres.

Aquest, estaven molt emprenyats i van començar a cridar i el terra va tremolar, però la porta era de ferro i no podien traspasar-la ni trencar-la.

El savi que tenia por que es trenques el palau pel moviment de la terra, ja que era de vidre, va obrir el llibre ràpid i al seu interior va trobar les peces que li faltaven per completar les estacions (la tardor: era una peça amb una fulla, l'estiu: era un arc de sant màrtir dibuixat i la primavera un tornasol groc) va posar dins la peça que ells tenien, que era la del floquet de neu i així van aconseguir tenir totes les estacions juntes, abans que es fes de dia i els Trols van desaparèixer.

En aquell moment els pares van cridar a les nenes Aitanaaaa!!!!Leireeeee!!!! desperteu que tenim que marxar a fer l'excursió de safari que tenien prevista.

Sens dubte havia sigut un viatge molt interessant i divertit, on van quedar fascinades d'aquella selva tan gran.

UN LLIBRE PER DESCOBRIR